

A TIB már nem az, ami volt

Nyilatkozat

Immár elodázhatatlan, hogy állást foglaljunk azokkal a változásokkal kapcsolatban, melyek a Történelmi Igazságtétel Bizottságon belül az utóbbi időben bekövetkeztek, és félreérthetetlenül kimondjuk: ez már nem az a TIB, amelyet mi alapítottunk.

Amikor 1988 kora tavaszán kezdeményeztük a TIB megalakítását, az volt a célunk, hogy megtörjük a több mint három évtizedes hallgatást, és kikényszerítsük az 1956-os forradalmat követő megtorlás és a kommunista uralom többi áldozatainak teljes erkölcsi, politikai és jogi rehabilitációját, igazságot szolgáltatva a forradalom megtörtént emlékének.

A bizottság első felhívását aláírók között – a Nagy Imre-perben kivégzettek közvetlen hozzátartozói mellett – ott voltak a munkástanácsi, katonai és értelmiségi perek egykori vádlottai. Világnézeti, szemléleti különbségeink – akkor – a legkisebb mértékben sem gátolták az együttműködést. Nyugodt lelkiismerettel állíthatjuk, hogy a TIB nem szolgálta egyetlen párt érdekeit sem.

A későbbiekben jelentkező ellentétek és a kárpótlás elmaradása miatti elkeseredés ellenére sokak számára még mindig fennmaradt a remény, hogy a TIB továbbra is betöltheti kiegyenlítő, és 1956 közös szellemét ébren tartó szerepét. Most azonban a közgyűlést előkészítő szervező bizottság – önmagát jogalap nélkül az országos vezetőséggel azonosítva – a TIB egészének nevében elítélte az Alkotmánybíróság határozatát az elévülési törvényről, figyelmen kívül hagyva a megalapításában kezdeményező szerepet betöltő és alapító tagok, az elnökség és a tagság egy részének álláspontját, amely elismeri a határozatot.

Nem kívánunk meddő és indulatos vitába bocsátkozni arról, hogy ma ki képviseli a TIB és a történelmi igazságtétel „valódi” szellemét. Ezt a szellemet a forradalomban résztvevők, a vele egyetértők közösen képviselik, ezt senki sem sajátíthatja ki: a nemzet ügyei közösek, és ezért csak a különböző nézeteket vallók egyenjogú közreműködésével oldhatók meg.

Azok, akik a TIB-ben az utóbbi időben a vezetés önkényes megragadására törnek, a jogos elkeseredés okozta szenvedélyeket napi politikai célok szolgálatába akarják állítani. Ez a TIB már nem az, ami volt. Legendává vált, nevét kisajátították. Azokkal a bajtársainkkal, akik vallják, hogy a TIB-nek '56 szellemének egészét kell képviselnie, továbbra is szeretnénk együttműködni. A nevünket azonban még hallgatólag sem kölcsönözzük idegen célok felhasználására.

Darvas Iván, Dornbach Alajos, **Eörsi István**, Erdélyi Tibor, Forintos György, Földes Péter, Gáliné Káldor Vera, Halda Aliz, Hegedűs B. András, Hósz Dezső, Lambrecht Miklós, Litván György, Mécs Imre, Pomogáts Béla, Regéczy Nagy László, Széll Jenő, Szilágyi Júlia, Tóbiás Áron, Tóth Lajos, Ujhelyi Szilárd, Ujhelyiné Haraszi Mária, Ungváry Rudolf, Vásárhelyi Miklós